

τα, ἢ παρὰ τῶν πηρικοποιῶν ὀλόκληρος πηνίκη μὲ τὸ κομμάτι.

Καλὰ εἶναι τὰ μικρότερα μὲ τρίχα ὀμαλὴν, ἀπαλὴν, καὶ βασταγερὴν, σημεῖον ὅτι εἶναι ἀπὸ ζωντανὸν ἄνθρωπον κομμένα· τὸ δὲ χρῶμα κατ' ἀρέσκειαν τῆ ἀγοραστῆ, ὅς τις εἶναι ἀναγκασμένος νὰ τὰς προσαρμόσῃ μὲ τὸ χρῶμα τῶν φυσικῶν τῆς κεφαλῆς τε.

Τρίχα Αἰγός. Ἡ Πελοπόννησος, καὶ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ Ἡπεῖρος τρέφοντα πολλὰς αἰγας, κυρεῦσιν καὶ ἀρκετὴν τρίχα, καὶ τὴν μεταχειρίζονται εἰς τὸ ὕφασμα χονδρῆ ὕφαντῆ μὲ μαλλί προβάτων ἀνακατωμένην, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ράπτειν ἐπανοφώρια (Κλαμύδας, Κάππας) ὅσοι ὁδοιποροῦν, καὶ οἱ ποιμένες, καὶ γεωργοὶ διὰ νὰ φυλαχθῶν ἀπὸ τὰς βροχὰς, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὸ νεροτρίβημα τῆ ρέχης τύτου ἐκβαίνου ἐξωαὶ αἰγότριχες εἰς εἶδος μικρῆ πτίλου, καὶ χύνου τὴν βροχὴν· τὸ ἐπίβλημα τῆτο εἶναι κοινὸν καὶ εἰς τοὺς Σκύθας.

Εἰς ὅλην τὴν Τυρκίαν διὰ τὴν σπανιότητα ἴσως τοῦ καννάβεως, ὑφαίνου πικνὸν, καὶ ἀραιὸν ὕφασμα ἀπὸ αἰγότριχα διὰ σακκία, καὶ διὰ τὸ στελλόμενον ἐξω πλῆθος τῶν μαλλίων, βαμβακίων, καπνῶν, καὶ ἄλλων ἀδελυμάτων, καὶ δελευμένων πραγματειῶν χρειάζεται καὶ ἐξοδεύεται μεγάλη ποσότης. Ἴδὲ ΒΑΛΛΑ, καὶ ΣΑΚΚΙΟΝ.

Ὑφαίνονται ὁμοίως πικνὰ αἰγοτριχορρέμαχα διὰ σκέπασμα τῶν ἵππων καὶ λοιπῶν ζώων, διὰ πύρας (τροβάδες) ἀναγκαίας διὰ νὰ φάγουν τὸ κριθάρι αὐτὰ τὰ ζῶα, καὶ διὰ ὅσα ἄλλα βλέπει εἰς τὸ, ΣΑΚΚΙΟΝ.

Μ᾽ ἔλον τοῦτο ἢ ἐντόπιος αἰγότριχα ἀρκεῖ εἰς ὅλα αὐτὰ, καὶ πολλὰ ὀλίγη φέρεται ἀπὸ τὴν Ταυρικὴν Χερσόνησον, καὶ κατωτέρα.

Καλὴ τρίχα εἶναι ἢ νεοκέρυτος, διότι πάσχει πολὺ ἀπὸ τὴν βοτρίδα, καὶ ἢ καθαρωτέρα ἀπὸ ἑτερογενῆ, καὶ ἀπαλωτέρα.

Ἡ αἰγότριχα τῆς Ἀγκύρας εἶναι πολλὰ λεπτὴ, καὶ ἀπα-

άπαλή, καὶ ἀνάγεται εἰς τὸ πτίλον ὡς διαφορετικωτά-
τη εἶδος. Ἰδὲ ΑἶΞ.

Τρίχα Ἴππου, ἵππουρά, ἀλογότριχα, χρησι-
μεύει εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ οἱ τεχνῖται τῆς Εὐ-
ρώπης καταδαπανοῦν πολλὴν εἰς τὰ ὑφάσματα. Ἰδὲ
ἼΠΠΟΣ.

Τρίχα Βοός, βοῖδουρά, χρησιμεύει ὡς ἡ ἄνω. Ἰ-
δὲ **ΒΟΥΣ**.

Τρίχα Χοίρου, γυρουνότριχα, ἀπὸ αὐτὴν κατα-
σκευάζονται διάφορα σάρωτρα, ἢτοι σκῆπαι διὰ τὸ κα-
θάρισμα τῶν ῥέχων, καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας τέχνας,
ὡς ἡ Χρυσοῖκη, ἡ Ζωγραφικὴ, ἡ Ῥαπτικὴ, καὶ ἄλλαι
χρήσιμα. Ἰδὲ **ΧΟΪΡΟΣ**.

ΤΡΙΧΑ ΚΑΣΤΟΡΙΟΥ. Ἰδὲ **ΚΑΣΤΟΡΙ**.

ΤΡΙΧΑ ΚΑΜΗΛΟΥ. Ἰδὲ **ΚΑΜΗΛΟΜΑΛΛΟΝ**.

ΤΡΙΧΙΑ, ὑφασμα ἀπὸ τρίχα, ἢ καὶ ἀπὸ ἄκλωστον
μετάξι· ἡ πρώτη ὑφαίνεται ἀπὸ τὰς ῥηθείσας τρίχας
τῶν ἵππων, ἢ καὶ αἰγῶν, ἀραιά, ἢ πυκνὴ κατὰ τὴν
χρείαν, καὶ με' αὐτὴν γίνονται αἱ σῖται, ἢτοι τὰ πυ-
κνὰ κόσκινα διὰ τὸ καλὸν ἀλευρι, καὶ δι' ὅλα τὰ ἀλη-
θόμενα, ἢ κοπανιζόμενα ξηρὰ πράγματα, διὰ τὰ γέ-
νον ψιλὴ κόνις, ὡς ὁ καφές, τὸ πιπέρι, καὶ πλῆθος
ιατρικῶν κόνεων.

Ἡ δευτέρα ἀπὸ μετάξι ἄκλωστον γινομένη τριχιά
(Gaze) ὑφαίνεται εἰς τὴν Εὐρώπην ἀραιά, ὁμαλὴ, καὶ
μονόχρους, διαφανῆς, ἢ με' σειρὰς, ἢ καὶ με' χρυσόν, ἢ
ἄνθη, χρησιμεύουσα διὰ ἐνδύματα γυναικῶν.

Τοιοῦτον ὑφασμα γίνεται καὶ εἰς τὴν Περσίαν, ὄχι διὰ
ἐνδύματα, ἀλλὰ διὰ κωνοπεῶνας, καὶ τὰς καλὰς ἀπὸ
τὰς εἰρημένας τρίχας.

Τριχιά λέγεται εἰς τὴν Ἠπειρον, καὶ Ἑλλάδα
σχοινίον ἀπὸ αἰγότριχα πλεγμένον, ἢ κλωσμένον, διὰ
τὰ ἀναπληρῶσεν τὴν ἐλλειψιν τῆς Καρνάβειως. Ἰδὲ **ΣΧΟΙ-
ΝΙΟΝ**.

ΤΡΙΧΙΑΣ, ὁ Τριχιὸς κοινότερον, θαλάσσιον ὄφάρι
μικρότερον ἀπὸ τὴν ἀρίγκαν, καὶ μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν
αὐ-

αυσόγαν, με απαλά κόκκαλα, ως τρίχας, ἀφ' ἑ καὶ ἐπωνομάσθη, γνωστότατον εἰς ἡμᾶς, χρυσοκίτρινον τὸ κεφάλι, λευκὸν τὴν κοιλίαν, καὶ στακτοπράσινον εἰς τὴν ράχην.

Εἶναι καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἀγελαῖα, ἥτοι κοπαδιαστὰ ὄφάρια, πιάνεται μετὰ τὰ δίκτυα τὴν νύκτα, ἐπειδὴ τρέχει εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀλιεύεται τὸν Ἰένιον ἢ Προποντις, καὶ ὁ Βόσπορος μας εὐτυχεῖ εἰς αὐτὸ τὸ ὄφάρι· τρώγεται ἀμὸν, ἐφημένον εἰς τὰ φύλλα μετὰ τὴν ἰδίαν του παχύτητα· καὶ εἶναι νόστιμον.

Ὄταν δὲ ἀλατισθῇ ἀλλάζει τὸ ὄνομα, καὶ λέγεται Σαρδέλλα (ἴσως διότι ἐπρωτοταριχεύθη εἰς τὴν Σαρδῶ Νῆσον τῆ Ἀρχιπελάγους) καὶ οἱ ἀλιεῖς, ἢ ἄλλοι μεταπράται τὰς ἀλατίζων κάμνοντες γάρον, ἥτοι ἀλμυρίδα, μετὰ τὸ νερὸν, καὶ ἀραδιάζοντες τὰ ὄφάρια μετὰ κόκκινον χρῶμα διὰ νὰ τὰ φυλάξῃ ἀπὸ τὴν σύγκαυσιν εἰς τὰ βαρύλλια, προερχομένην ἀπὸ τὸ πολὺ πάχος· δαπανᾶται πολὺ εἰς τὸν τόπον, καὶ μ' ὅλον τοῦτο στέλλεται ἀρκετὴ ποσότης διὰ τὰ ἔξω μέρη.

Ἡ καλὴ Σαρδέλλα εἶναι μετρίως μεγέθους, ὄχι πολλὰ ἀπαλὴ, οὔτε κιτρίνη, ἀλλὰ λευκὴ, καὶ καθαρὰ, καὶ μετὰ καλὴν μυρωδίαν· τρώγεται χωρὶς τὸ κεφάλι, καὶ εἶναι εὐστόμαχος καὶ εἰς τὰς ἀρρώστιας.

Ὄφαρεύονται Τριχίαι εἰς πολλὰ παράλια τῆ Ἀρχιπελάγους, ἀλλὰ περισσότεραι εἰς τὴν Λίσσαν Νησίον τῆ Ἀδριατικῆς κόλπης πρὸς τὴν Δαλματίαν, καὶ κάμνουν μετὰ τὰς σαρδέλλας ἀρκετὸν ἐμπόριον οἱ Νησιῶται ἐκεῖνοι μετὰ τὰ πλησιόχωρα μέρη, καὶ μετὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος· ὁμοίως καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας ἔσω, καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν Πορθμὸν τῶν Γαδεύρων, Stretto di Gibilterra.

Πλησιώτερον ὅμως ἀπὸ τὰ ρηθέντα ὄφαρευμα γίνε-ται εἰς τὰς παρωκεανίους αἰγιαλὸς τῆς Γαλλίας, ὅπου ταριχεύονται κατὰ τὰς ἀκολουθεῖς τρόπους.

α. Ἀλατισμένα ὡς ἀνωτέρω, ἀλλ' ἢ παντελῶς, ἢ πολλὰ ὀλίγα διὰ τὰ βαρῆα δοσίματα, τὰ ὅποια κάμνουν ἀκριβὸν τὸ ἄλας εἰς τὴν Γαλλίαν.

β.

β. Πατημέναι εἰς τὰ βαρύλλια, καὶ εἰς αὐτὰς γίνονται μέγα ἐσωτερικόν, καὶ ἐξωτερικόν ἐμπόριον, στελλόμεναι ἕως εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος. Ἀφ' ἧ σταθῶν μερικὰς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλμυρ τὰς ἐκβάλλων, τὰς πλύων, ρίπτων τὰ κεφάλαια, καὶ τὰς πατῶν εἰς βαρύλλια χωρῶντα περὶ τὰς 6 χιλιάδας τὸ ἓν· ἀπὸ τὴν πολλήν των σύνθλιψιν ἐκβαίνει τὸ λίπος, ἢ ἔλαιόν των, καὶ συναζόμενον πωλεῖται χωριστὰ, καὶ μένων αἱ σαρδέλλαι ἄπαχοι διὰ τὰ μὴ συγκαῶν.

γ. Ξηραίνονται εἰς τὸν καπνόν, ἢτοι καπνισταί.

δ. Ταριχεύονται μὲ τὸν γάρον εἰς πυξίδας, καὶ βαρυλλάκια δι' ἐγκριτοτέραν μεταχείρισιν.

Τὸ ἔλαιον, ἢτοι πιμελὴ τοῦ Τριχίου συναζόμενον ὡς ἀνωτέρω, καὶ βαλλόμενον εἰς βαρύλλιον, χρησιμεύει διὰ κανδήλας, καὶ αλείμματα, καὶ ἠθελεν εἶναι εὐχρηστότερον, ἂν δὲν ἦτον ἀλατισμένον ὁμῶς μὲ τὴν σαρδέλλαν.

ΤΡΙΧΟΥΛΟΝ, ἀπὸ τῆς τρίχα, καὶ ἔλον (τὸ σγυρόν) διότι ὑφαίνεται ἀπὸ μεταξότριχα πολὺ κλωσμένην, καὶ γίνεται σγυρόν, καὶ ἀραιὸν ὕφασμα, ἢτοι πανὶ μεταξωτόν· οἱ Ἴταλοὶ τὸ λέγουν Velo, οἱ Γάλλοι Crêpe, τὸ ὁποῖον δηλοῖ σγυρόν, ἢτοι ἔλον, οἱ δὲ Λατινίζοντες Crispum Bombycinum, ἢτοι οὐλον μεταξωτόν, καὶ οἱ Τῦρκοι Βερβντζῆκι Ἐνετικόν, ἢτοι Μεταξόπανον Ἐνετίας.

Διαφέρει τὸ ὕφασμα τῆτο ἀπὸ τὴν τριχίαν· διότι εἶναι ἔλον, καὶ χωρὶς σειρᾶς, ἢ ἄνθη, ἀλλ' ἀπλῆν, καὶ μονόχροον· ἐκείνη δὲ τῦναντίον.

Τὰ καλῆτερα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται εἰς τὴν Τυρκίαν, φέρονται ἀπὸ τὴν Βονωνίαν τῆς Ἰταλίας εἰς στενὰ καὶ πλατέα, λευκὰ τὰ περισσότερα, καὶ βαμμένα μερικὰ μονόχροα· ἢ δὲ μεταχειρισίτων εἶναι εἰς ὑποκάμισα, καὶ ἄλλας στολισμὰς γυναικῶν, καὶ τὰ μαῦρα διὰ περίδεσμον εἰς τὴν κεφαλὴν, ἢ εἰς τὸν βραχίονα τῶν θλιβομένων διὰ θάνατον συγγενῆς.

Ὅλα εἶναι εἰς κομμάτια πηχῶν περίπου 48 τυλιγμένα εἰς χάρτην κυλινδρικῶς, καὶ μὲ τὰ σύμβολα τῆς

Βο.

Βονωρίας, καὶ τὸ ὄνομα τῶ χειρώνακτος ἐπιγεγραμμέ-
να, ὁμοίως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν πήχεων, καὶ τὸν δη-
λωτικὸν τῶ πλάτους αὐτῶν· ὁ ἀριθμὸς 18 φανερώνει τὰ
στενὰ, καὶ ὁ 22 τὰ πλατύτερα, καὶ ἐφεξῆς.

ΤΡΥΓΙΑ ἢ ὑποστάθμη (τὸ καταπάτι) τῶ κρασί, καὶ ὅ,τι τοιοῦτο κολλᾷ εἰς τοὺς κάδους, καὶ βαρύλλια αὐτῶ τῶ ποτῶ, μὲ χρῶμα λευκὸν ἢ κόκκινον κατὰ τὸ κρασί· Ἑλληνικώτερον ὁ Τρυγίας.

Καλὴ Τρυγία εἶναι ὅση εἰς τὰ μεγάλα καδία, καὶ βαρύλλια κολλᾷ ἐπάνω, καὶ σκληρύνεται ὡς πέτρα, εὐδραυστος, στιλπνὴ, καὶ ὀλίγον γαιώδης· ἢ λευκὴ εἶναι προτιμότερα.

Χρησιμεύει εἰς τοὺς βαφεῖς, ὡς ἄχρους βαφῆ, ἀλλὰ προτοιμάζουσα τὸ βαπτίον πρᾶγμα διὰ τὴν βαφῆ κα-
λά· ἢ κορυφὴ τῆς Τρυγίας προτιμάται.

Ἡ δὲ Κορυφὴ ἦτοι τὸ Κριμνὸν τῆς Τρυγίας, τὸ ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ ὀνομαζόμενον Κρέμαρ Τάρταρον, γίνεται βάλλωντας τὴν Τρυγίαν εἰς κοχλαστὸν βραστὸν νερὸν, καὶ κτυπῶντάς το, καὶ ἀφίνωντάς το εἰς τὸν Κάδον συ-
νάζεται ἐπάνω μικρὰ λευκὰ κρύσταλλα.

Οἱ δὲ Χυμικοὶ ἐκβάλλουν ἀπὸ τὴν Τρυγίαν ταύτην ἄλατα, τὸ φυτικόν, ἢ εὐδιάλυτον Solubile, τὸ Χαλιβέ, ἢ τῶ Ἄρειος Martiale, τὸ τῶ Ἄρειος εὐδιάλυτον· τὸ Ἐ-
μετικὸν Tartaro Emetico, τὸ Τρυγιόπνευμα, Τρυγέ-
λαιον, Βαφὴν τῶ Τρυγιάλατος, τὸ Χαλκανθισμένον Vi-
trioso, τὸ Πτητικόν, καὶ ἄλλα εὐχρηστα εἰς τὰς Ἰα-
τρύς, καὶ διαγεγραμμένα εἰς τὰς Φαρμακοποιίας.

Μὲ Τρυγίαν βράζοντες οἱ χρυσοχόοι τὰ ἀργυρᾶ ἔρ-
γατων τὰ καθαρίζουν, καὶ τὰ λευκαίνουν ἀπὸ τὸ κοκ-
κίνισμα τῆς φωτίας, ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλας ἀκαθαρσίας,
καὶ ἰόν· χρησιμεύει ἢ Τρυγία, καὶ διὰ τὸ λεύκασμα
τῶν ὀδόντων, ὅταν τριβῶν μὲ αὐτὴν, καὶ πλυθῶν
συχνά.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ, ἢ τέχνη τῶ τὴν τυπώση τινὰς βιβλία
μὲ χαρακτῆρας, ἦτοι γράμματα κινητά. Ἐάν ποτε ἦθε-
λοι ἔχη δικαίωμα εἰ νεώτεροι τὰ καυχῶνται εἰς τὰς ἐ-
φευ-

φευρέσειστων, ὅτι ὑπερβαίνεν τὰς Παλαιὰς, βέβαια εἰς ταύτης τῆς τέχνης τὴν ἐφεύρεσιν ἠμπορῶν νὰ ἐπιστηρίξῃ τὰ δικαιολογήματά των.

Ἄν εἰς τὰς καιρὰς τῶν μεγάλων ἐκείνων αἰδῶν τῆς Ἑλλάδος ἠθέλεν ἦναι ἐφευρημένη ἡ τυπογραφικὴ τέχνη πόσον πλῆθος βιβλίων δὲν ἠθέλε φωτίζη τῶρα τὸν Κόσμον εἰς ἅπαν εἶδος ἐπιστήμης, τέχνης καὶ γνώσεως; διὰ τῆς τυπογραφίας κοιολογῶνται εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ἐν ταύτῳ, καὶ χωρὶς μεγάλα ἐξοδα, αἱ πολιτικαί, καὶ φιλοσοφικαὶ εἰδήσεις, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τυπωμένων βιβλίων δύσκολα ἠμπορεῖ ὁ πανδαμάτωρ χρόνος νὰ τὰς ἐξαλείψῃ, καὶ γὰρ τὰς κάμη νὰ λησμονηθῶν.

Ἡ Τυπογραφία τῶν Σινῶν κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀξιοπιστοτέρων περιηγητῶν ἐφευρέθη 300 ἔτη πρὸ Χ. Γ., ἀλλὰ δὲν ἔχει ὁμοιότητα ἕτε ἐντέλειαν, ὡς ἡ ἐδικήμας· ἐπειδὴ ἐκεῖνοι τυπῶνεν μὲ σαφῆσ ἐγχαρασσομένας τὰ γράμματα, καὶ ὄχι μὲ κινητὰς χαρακτῆρας.

Εἶναι πιστευτὸν ὅτι ἡ τέχνη αὕτη ἐφευρέθη εἰς τὴν Εὐρώπην περὶ τὴν Ι Ε'. Ἑκατονταετηρίδα, ἀλλὰ μῆτε πῶ, μῆτε διὰ τίτος, μῆτε ἀκριβῶς εἰς ποῖον ἔτος, ἠμπορῶμεν νὰ ἰξεύρωμεν μὲ ὅλην τὴν περὶ τῆς ἐρευνῆς, καὶ πολυλογίαν πολλῶν φιλολόγων· πιθανώτερον ὁμῶς εἶναι ὅτι κατὰ τὸ 1450 ἔτος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐρυπώθησαν βιβλία ἀπὸ τρεῖς Γερμανοὶ Ἰωάννην Γουτεμβέργην, Ἰωάννην Φῆστον, καὶ Πέτρον Ὀπίλιον πολίτας τῆς Μοχεντίας Mayence, καθὼς μᾶς βεβαιῶνουν πολλοὶ Συγγραφεῖς, ὅτι εἶδον τυπωμένον εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν Λεξικὸν Λατινικὸν ἐπιγραφόμενον, Καθολικόν.

Διέδωκαν ἀμέσως τὴν ἐφεύρεσίν των εἰ τρεῖς ἔτοι εἰς τὰς πλησιοχώρας των, καὶ ὁ πρῶτος ἐπεμελήθη νὰ τὴν τελειοποιήσῃ, ὅσον ἐδύνατο ἐξοδεύων ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῆς, καὶ ἐτύπωσε τὴν Ἱερὰν Γραφὴν Λατινιστί· ἀπὸ τὴν Μοχεντίαν ἔμαθον καὶ ἄλλαι πολλαὶ Πόλεις τῆς Εὐρώπης τὰ τυπογραφῶσι, καὶ ἀπὸ τῆς 1468 τυπῶνεν βιβλία εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ Φιλοσοφικὴ, καὶ Θεολογικὴ ἐπιθυμία ἠγάκασε τὰς

Ἱτα-

Ἰταλῆς καὶ κάμειν χωρὶς ἀργοπορίαν Ἑλληνικὰς χαρακτῆρας, καὶ καὶ τυπώσουν βιβλία Ἑλληνικὰ βοηθούμενοι, καὶ παραινόμενοι ἀπὸ τῆς ἐκεῖ καταφυγόντας ἐλεεινοῦς Προγόνους μας· ὥστε ἀπὸ τοῦ 1476, ἢ 1481 ἢ Ἐνετία, ἢ Φλωρεντία, καὶ τὰ Μεδιόλαια ἐφιλονεῖκεν ποῖα καὶ τυπώση περισσότερα· τῷ 1507 ἐσυστήθη Ἑλληνικὴ Τυπογραφία εἰς τὰ Παρίσια· καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν ἐτύπωνται πολλὰ Θεολογικὰ βιβλία Ἑλληνιστὶ συγχρόνως, κατὰ τὸν Μαρτίνον Κρέσιον πρὸς Θεοδόσιον τὸν Ζυγομαλὰν Πρωτονοτάριον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὡς ἐν παρόδῳ περὶ τῆς Εὐρέσεως τῆς Τυπογραφίας, μοὶ φαίνεται δὲ ἀξιοπεριέργον καὶ ἐκθέσω μὲ τὴν συνήθη συντομίαν, καὶ τὴν μέθοδον τῆς κοινωφελεστάτης ταύτης τέχνης.

Περὶ Τυπογραφικῆς Τέχνης.

Ἀφ' ἧ ἐτοιμασθῆν οἱ τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες, περὶ τῶν ὁποίων Ἰδὲ ΧΑΡΑΚΤΗΡ, καὶ μετακομισθῶν εἰς τὸ τυπογραφεῖον, ἀναδέχονται τὴν φροντίδα τοῦ τύπου δύο τάγματα τυπογράφων ἐργατῶν, οἱ Συνδέται, καὶ οἱ Τυπωταί.

Κάψα τοῦ Τυπογραφίου ὀνομάζεται, ταμεῖον κατεσκευασμένον ἀπὸ σανίδας, τετράγωνον, ἐπίμηκες πρὸς ὕψος, ὄρθιον, ὀλιγοβαθές, καὶ διηρημένον εἰς πολλὰς θέσεις· ἐξ ὧν εἰς μὲν τὰς ἀνωτέρω βάλλονται τὰ κεφαλαιώδη γράμματα, καὶ τὰ σύνθετα· εἰς δὲ τὰς κατωτέρω, θέτονται τὰ μικρὰ γράμματα, καὶ αἱ προσωδίαι, καὶ αἱ στιγμαί· ὅθεν γίνεται φανερόν ὅτι αἱ θέσεις εἶναι ἰσάριθμοι μὲ τὰ γράμματα, ἢτοι χαρακτῆρας, καὶ πολλάκις ὑποδιαίρυνται μὲ σταυρωτὸν σανίδωμα διὰ τὴν διαφορὰν τῶν μικροτέρων, καὶ μεγαλυτέρων γραμμάτων, καὶ ἐπιγεγραμμέναί πρὸς ἑδηγίαν τῆς συνθέσεως.

Συνθετήριον λέγεται ἢ πλάκα, ἢ σανὶς ἀπὸ χαλκόν, σίδηρον, ἢ ξύλον, ἀκάλογος κατὰ τὸ μῆκος, καὶ πλάτος μὲ τὸ τυπωθησόμενον· ἔχει δὲ κατὰ τὰ ἀκρᾶ

πρα χεῖλος, καὶ κατὰ πλάτος κινητὰ δύο χρησιμεύοντα εἰς τὸ νὰ βαστῆν τοὺς χαρακτῆρας, καὶ νὰ διατηρῆν τὰ ἀποστήματα τῶν στιγμῶν, παραγράφων, κ. τ. λ.

Ὁ συνδέτης καθήμενος ἀντικρὺ τῆς Κάψης, ἔχων ἐνώπιόν τε τὸ ἀντίγραφον, βάλλει κατὰ σειράν τὰς χαρακτῆρας, καὶ ἀφ' ἧς τελειώσῃ τὴν γραμμὴν τὴν ἐπιθέτει εἰς ἄλλην σανίδα μεγαλητέραν, ἔχουσαν καὶ λαβὴν, καὶ ἔτιως ἀκολουθεῖ ἕως νὰ τελειώσῃ τὸ καταβατόν, ἥτοι τὴν σελίδα· ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὰ γράμματα ἀρμόζονται ἀντίστροφα, ὡς αἱ σφραγίδες.

Διὰ νὰ σταθῆν στερεὰ οἱ χαρακτῆρες ἀφ' ἧς γεμισθῆν μὲ ξύλα χαμηλότερα ἀπὸ αὐτοὺς ὅλα τὰ κενὰ, ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν τῆς σελίδος, ὅταν ἔχη σημειώματα, ἢ παράγραφα, τὰ ὅποια ὀνομάζονται τετράγωνα, ἢ ξύλα προσθήκης, τότε συσφίγκει μὲ ξυλίνας χαμηλὰς γραμμάς, καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη τὰς χαρακτῆρας, διὰ νὰ μένῃν ἀσάλευτοι, δοκιμάζοντας πρῶτον μὲ σανίδα ὀμαλὴν νὰ εἶναι ἰσοῦψῆ κατ' ἐπίπεδον ὅλοι οἱ χαρακτῆρες τῆς σελίδος, καὶ ἔδῳ τελειώνει τοῦ συνδέτου τὸ ἔργον.

Ὁ δὲ Τυπωτὴς βρέχοντας τὰ χαρτῖα, ὅσα θίλει νὰ τυπώσῃ ὅλα ὁμοίως, καὶ πλακῶνόντάς τα μὲ βαρεῖαν πλάκα, διὰ νὰ βραχῆν μὲ ἰσότητά, τὰ βάλλει εἰς τὸν λεγόμενον τύμπανον τῆς κάτω μέρας, ἐπάνω εἰς περγαμινὸν χάρτην, τῆς πιεστηρίας, ἔχοντας ἐπάνω σηκωμένην τὴν πλάκα διὰ τῆς κοχλίας.

Ἐπειτα βάφει τὰς εἰρημένους χαρακτῆρας μὲ τὸ μελάγι εἰς τὸν τρόπον· ἔχει δύο πλάκας ἀπὸ ξύλον εἰς σχῆμα κώδωνος, μὲ λαβὴν ἐπάνω, καὶ γεμάτας κάτω ἀπὸ αἰγότριχα σκεπασμένην μὲ δέρμα καρφωμένον· τὰς βάλλει ἐπάνω εἰς τὸ μελάγι (περὶ τῆς συνδέσεως αὐτῆς ἰδὲ ΜΕΛΑΓΙ). καὶ τὰς προσκολλᾷ τὴν μίαν μὲ τὴν ἄλλην διὰ τὰ ἰσοβαφεῖν, καὶ μὲ αὐτὰς ἀλείφει ἅπασι, καὶ δὶς τοὺς χαρακτῆρας ἕως νὰ βαφεῖν κολά· καὶ προσαρμόζων μὲ ἀκρίβειαν τὰς σελίδας εἰς τὸ χαρτίον, καταβάλλει διὰ τοῦ κοχλίου μὲ

τὴν

πὴν ἐπὶ τῆτου λαβὴν τὴν ἄνω πλάκα, καὶ πιέζει δις τὸ χαρτίον, ἔπειτα ἐκβάλλωντάς το δίδει εἰς τὸν συνδέτην, ὁ ὁποῖος εὐρίσκωντας λάθῃ, καὶ παροράματα (καὶ εἶναι αἰδύτατον νὰ μὴ εὐρῆ κατὰ πρῶτον) λαμβάνει τὰς σελίδας, ἐκβάλλει τὰ κατὰ λάθος γράμματα μὲ σιδηρῶν ἐργαλείων, προσαρμόζει τὰ ἀνήκοντα, καὶ πάλιν δίδει εἰς τὸν τυπωτὴν τὰς σελίδας νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἔργον του. Ἡ ἐπιθεωρία, καὶ διόρθωσις γίνεται παρὰ λογίῃ διορθωτῆ.

Οὗτος δὲ ἔχωντας ἰσάριθμα χαρτία, μὲ τὰ ζητούμενα βιβλία τὰ τυπώνει κατὰ σειράν ὅλα, καὶ τὰ διαπερᾶ εἰς σχοινίον διὰ νὰ ξηρανθῶν. Τὰς δὲ σελίδας βάλλει εἰς κοιλίαν καλὴν διὰ νὰ πλυθῶν ἀπὸ τὸ μέλανι, τὰς σπογγίζει καλὰ, καὶ τὰς ἐπιστρέφει εἰς τὸν συνδέτην, ὁ ὁποῖος τὰς λύει, καὶ βάλλει τὰ στοιχεῖα εἰς τὰς θέσεις των, καὶ τελειώνει ἡ τυπογραφία. Ἡ βιβλιοδεσία δὲ ἀκολουθεῖ τὴν ἀποτελείωσιν τῶν βιβλίων. Ἰδὲ ΒΙΒΛΙΟΝ, καὶ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ.

Ἡ Τυπογραφία ἔχει τόπον μεταξὺ τῶν πρώτων, καὶ καλιτέρων τεχνῶν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ ἀπανταχῆ τυπώνων τῶρα βιβλία εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ὀμιλουμένας διαλέκτους, καὶ τὰς παλαιάς, καὶ τῆτο ἀποδεικνύει, ὅτι καθὼς οἱ λοιποὶ τεχνῖται, κερδίζουσιν καὶ οἱ Τυπογράφοι. Κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆ Βολταίρ, ἡ πώλησις τῶν τυπωθέντων πρώτων βιβλίων διὰ μιᾶς τῆς Μεθοδικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας Γαλλιστὶ ἐπίασε τέσσαρα μιλλιόνια λίτρας Γαλλικῆ νομίσματος, καὶ ἐπανατυπώθη, καὶ πάλιν, καὶ ἐπωλήθη.

Εἰς τὴν Βιένναν τῆς Αὐστρίας, εἰς τὴν Ἑνετίαν, καὶ τὴν Λειψίαν, καὶ τὴν Μόσχαν τυπώνων τῶρα Ἑλληνιστὶ μὲ καλὸς χαρακτῆρας τῶν Παρισίων ὅμως οἱ διορθωθέντες παρὰ τῆ πολυμαθῆς Κυρ Κοραῆ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης εἶναι ὠραιότεροι, ἀλλὰ καὶ τῆς Βρεττανικῆς Ὁξωνίας δὲν εἶναι κατώτεροι.

Ἀπὸ αὐτὰς λοιπὸν ἔχομεν εἰς τὴν γλῶσσάν μας βιβλία, διότι ἀπὸ κακὴν τύχην, μὴτε τὸ παλαιόν, μὴτε

τῆ

τὸ γέρον τυπογραφεῖον τῆς Πατριαρχείας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μήτε αἱ συστηθεῖσαι περὶ εἰς τὸ Βυκκρέσιον, καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἠμπόρεσαν νὰ βαστάσῃν, καὶ μὲ τὸν καιρὸν νὰ καλιτερεύσῃν, ἴσως διὰ τὴν σπανιότητα, καὶ ἀκρίβειαν τῆς χαρτίου· πλὴν αὐτὸ τὸ μετακομιζόμενον τυπωμένον μήπως δὲν ἀγοράζεται, καὶ δὲν γίνονται τὰ ἐξοδα τῆς μετακομίσεως εἰς βιβλία τὰ ἴσα μὲ τὸ ἀγγραφον χαρτίον; ἄρα χρειάζεται τὸ τυπογραφεῖον πρόνοιαν, κατάθεσιν μετρητῶν, ὅχι χωρὶς κέρδος, καὶ καλὸν τυπογράφον, καὶ τότε εἶναι εὐκόλον νὰ συστηθῇ, καὶ νὰ τυπώνωται τὰ βιβλία μας εἰς τὴν πατρίδα μας, καὶ μὲ τὴν ἐπίκρισιν ὁμογενῶν, καὶ μὲ ὄφελός μας.

Τύπωμα, καὶ **Τύπος** λέγεται τὸ νὰ συνθλιβῇ ἐν πράγμα ἀπὸ ἄλλο, καὶ νὰ λάβῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπιφανείας σου, ἢ κατὰ ἀναγλυφὴν, ὡς τὸ κηρίον ἀπὸ τὴν σφραγίδα, καὶ τὸ νόμισμα ἀπὸ τὰ σύμβολα τῶν βασιλέων· ἢ μὲ βαφὴν, ὡς αἱ εἰκόνες εἰς τὰ βιβλία, καὶ χαρτῖα διάφορα, καὶ τὰ πανία, καὶ ἄλλα ὑφάσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διαφέρει ἡ τυπογραφία, ὡς εἶδομεν, μόνον διότι ἔχει θετὰ, καὶ κινητὰ γράμματα, τὰ δὲ λοιπὰ εἶναι χαραγμένα εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον.

ΤΥΠΩΜΕΝΑ ΠΑΝΙΑ, διαφόρων εἰδῶν. Ἴδὲ **ΠΑΝΙΑ**.

ΤΥΠΩΜΕΝΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ, τὰ λεγόμενα Κεῖδρα καταχρηστικώτατα. Χαλκοχαράσσονται τῶρα εἰς ὅλα τὰ τυπογραφεῖα, ἀλλὰ διὰ στολισμὸν παλατίων, καὶ οἰκιῶν, προκριτότερα εἶναι τὰ Ἀγγλικά, καὶ δεύτερα τῶν Παρισίων. Εἰς αὐτὰς τὰς Ἐπικρατείας ἔφθασεν ἡ τέχνη αὕτη εἰς τὴν δυνατὴν σχεδὸν τελειότητα, καὶ σκιαγραφικῶς, ἢτοι μὲ μόνον τὸ μελάνι, καὶ χρωματισμένα. Οἱ πολυμαθεῖς Ἐγκυκλοπαιδίσται ἐξέδωκαν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς χαλκοχαράγματος εἰς τὰς λέξεις *Imprimerie*, καὶ *Sculpture*, τὴν ὁποῖαν ἠμπορεῖ νὰ ἀναγνώσῃ ὁ περίεργος· ἐδῶ μοι ἐφάνη περιττὴ ἢ κατὰ πλάτος ἐκθεσίς της.

ΤΥΡΙ'. Γάλα πηγμένο, ξηραμένο, και αλατισμένο, χρήσιμον διὰ φαγί· "Οτι οἱ ὠραῖοι τόποι τῆς Τυρκίας ἔχον τὰ καλλίτερα γάλατα εἶναι βέβαιον· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν διὰ τὴν ἀνεπιτηδειότητα, ἀποτέλεσμα τ... δὲν ἔχομεν καλὰ τυρία, ἐπειδὴ οἱ Ποιμένες εὐχαριστῶνται νὰ προφθάσῃν νὰ πῆξουν τὸ γάλα των, ὡς τύχει, καὶ νὰ τὸ πωλήσῃν.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τυρκία τρέφουσα ὀλίγα Βοῖδια λαμβάνει τὸ γάλα, καὶ ἐπομένως τὸ Βέτυρον, καὶ τυρὶ ἀπὸ αἰγας, καὶ τὸ περισσότερον ἀπὸ πρόβατα.

Ἡ Ἠπειρος καὶ Θεσσαλία κάμνουν δύο εἰδῶν τυρία, τὸ μὲν μὲ καθαρὸν γάλα Ξεβυτυρίαστον, καθὼς ἐκεῖ τὸ ὀνομάζῃν, εἶναι παχὺ, καὶ νόστιμον εἰς τὴν γεῦσιν· τὸ δὲ ἄλλο Κοπανιστὸν, ἦτοι ἀπὸ γάλα κοπανισμένον, καὶ ἐκβαλμένον τὸ βέτυρον, καὶ εἶναι ξηρὸν, καὶ ἀπαχον· καὶ τὰ δύο τὰ φυλάττῃν εἰς δέρματα μὲ ἄλμην βαλμένα, καὶ τὰ μεταχειρίζονται.

Ἡ Πελοπόννησος κάμνει ἀρκετὸν, καθὼς καὶ ἡ Κρήτη, καὶ τὰ πωλοῦν εἰς κομμάτια στρογγύλα ἐπίπεδα εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος, καὶ Κωνσταντινέπολιν, πλὴν καὶ αὐτὰ εἶναι ἀπαχα, καὶ μὲ πολὺ ἄλας ἔξω μόνον ἀπὸ μερικὰ Κρητικὰ ἐπὶ τέτου καμωμένα καλὰ, τὰ ὁποῖα καθὼς καὶ τῆς Νάξου πλησιάζῃν εἰς τὰ τῆς Ὀλλάνδης.

Ξενα τυρία ὀλίγα φέρονται εἰς τὴν Τουρκίαν, ἐπειδὴ ἡ τρυφή τῆς τραπέζης δὲν κυριεύει τὰς κατοίκους εἰς τὰ τοιαῦτα· μ' ὅλον τὺτο εὐρίσκονται εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν τῆς Ὀλλάνδης στρογγύλα, καὶ κόκκινα ἔξωθεν, καὶ κίτρινα ἔσωθεν (τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ καλλίτερα ἐκεῖναι τὰ τόπων) ἀπὸ τὰ μικρὰ κομμάτια $1\frac{1}{2}$ ἕως 2 ὀκάδων. Ὁμοίως καὶ τῆς Ἡάρμας, καὶ τῆς Ἀγγλίας μεταχειριζόμενα τὸ περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἐπιδημοῦντας Εὐρωπαίους.

Ἡ πόλις μας ἔχει διὰ κοινὰ τυρία ἀπὸ τὰ ρηθούτα ἐντόπια καὶ τὰ λεγόμενα Ἑβραϊκὰ, διότι τὰ κάμνουν οἱ Ἑβραῖοι, καὶ τὰ πέριξ τῆς Ραιδεστοῦ εἰς πλάκας στρογγύλας, ἀπαχα, καὶ ἐσφραγισμένα Ἑβραϊστί.

Φέρονται δὲ καὶ ἀπὸ τὴν Δακίαν εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα, πλιὺ μεγαλήτερα καὶ χονδρότερα κομμάτια Κασκαβάλια ὀνομαζόμενα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἄπαγα.

Μισίθραι ὀνομαζονται τυρία πρῶτον, ὡς φθίνεται, γινόμενα εἰς τὸν Μισθρὰν (τὴν παλαιὰν Σπάρτην); καὶ μαθητευθέντα εἰς τὴν Ἀλβανίαν, καὶ Ἡπειρον, τυρία στρεγγυλά, ὡς τὰ μικρὰ Ὀλλανθήσια, παχύτατα λευκοπελιδιὰ ἔσωθεν, καὶ χωρὶς τρύπας· αὐτὰ εἶναι τὰ ἐξαιρέτα, καὶ καλήτερα τῆς Τυρκίας.

ΤΥΦΕΚΙ, Ὀπλον πυροβολικὸν γνωστὸν εἰς ὅλους, καὶ ἐμποδισμένον εἰς τὸ ἐμπόριον, καθὼς ὅλα τὰ πόλεμικὰ ὄπλα.

Φέρονται μὲ ὅλον τῆτο ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν (τὰ ὅποια καὶ προτιμῶνται) καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν διὰ τὸ κυνήγι, μὲ ἔρα, ἢ καὶ δύο κυλινδρικές σωλήνας, ἢτοι καλάμης, καὶ ζητῆνται ἀπὸ τῆς φιλοκυνηγίας.

Εἰς τὴν Τυρκίαν κατασκευάζων, καὶ μεταχειρίζονται ὅλοι οἱ Ἀσιατικοὶ τυφέκια κοντὰ μὲ σειράς εὐθείας ἔσωθεν τῆ τρυπητῆ κυλίνδρου Σισανέδες ὀνομαζόμενα, τὰ ὅποια ρίπτων εὐστόχως, καὶ μακρὰν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πολὺ βάρος γεμίζονται ἀργὰ, καὶ δύσκολα.

Οἱ Κάτοικοι τῆς Θράκης, καὶ Βουλγαρίας ἔχων παλαιὰς Δαζαρίνας, τυφέκια μακρὰ, κατασκευῆς τῆς Νεαπόλεως.

Οἱ Ἀλβανῖται λαμβάνων τὰ τυφέκιά των ἀπὸ διάφορα βαναυσουργεῖα διὰ τῆς Ἐρετίας.

Ὅλοι ἔχων ὑπόληψιν εἰς τὰ παλαιὰ τυφέκια δοκιμάζοι τῆτα γὰ ἦναι γερὰ μὲ τὸ νερὸν, ὀξειδι, ἢ οὖρος, ἢτοι γεμίζοντες τὸν κάλαμόν των, καὶ κτυπῶντες ἐπάνω μὲ ξύλον καλὰ προσαρμοσμένον εἰς τὸ στόμιον μὲ στυππεία, καὶ ἂν δὲν ἐκβῆ γερὰν ἀπὸ μέρος αὐτοῦ, εἶναι γερὸς.

Οἱ Τυφεκοκύλινδροι δελευμένοι μὲ σίδηρον κλωσμένον εἶναι προτιμώτεροι, διότι φυσικὰ βαστῶν καλήτερα τὴν ὀρμὴν τῆ πυρός· διὰ τῆτο καὶ ἔχων τοιαύτην ἐπιγραφὴν, Canon Tordu.

Τὸ

Τὸ νέον Ὀπλοποιεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατασκευάζει στρατιωτικὰ τυφέκια ἐξαιρετά, διὰ τῆς νεοσυνηθέντας τακτικῆς στρατιώτας.

Υ

ΥΑΙΝΑ ΜΥΡΟΦΟΡΟΣ, ζῶον. Ἴδὲ ΖΪΒΗΘΟΝ.

Ἕλαινα, κυρίως ζῶον ἀμφίβιον καθὼς ὁ Κροκόδειλος, εὐρισκόμενον εἰς τὴν Ἀφρικὴν, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀβυσσηπίαν, καὶ ὅλην τὴν Αἰθιοπίαν, ὅπερ πολλάκις κάμνει μεγάλην φθορὰν εἰς τῆς κατοίκους, καὶ τὰ πράγματα τῶν ἀνάξιον νὰ καταγραφῆ εἰς τὴν ἐδῶ.

ΥΑΚΙΝΘΟΣ, πετράδιον κατὰ τῆς Παλαιῆς πορφυρῆς ὑποκύανον, καὶ ὅμοιον κατὰ τὸ χρῶμα μὲ τὸ αἴθος τῆς ὑακίνθου, χόρτε ωραίου εὐρισκόμενης εἰς τῆς κήπους διὰ στολισμὸν, καὶ εὐωδίαν.

Οἱ δὲ Νεώτεροι ὀνομάζουσι ὑακίνθου πετράδιον κίτρινοκόκκινον ὅμοιον μὲ τὸ χρῶμα τῆς φλογός, ἢ τῆς πολυβαθυχρόου ἠλέκτρον (κεχριβαρίε)· εἶναι δὲ δύο εἰδῶν κατὰ τὸ χρῶμά τε, ἢτοι τὸ Πελιδρόν, καὶ τὸ Βαθύχροον, τὸ ὁποῖον καὶ ὡραῖον λέγουσι οἱ Πετραδιῆται, καὶ οἱ Ἀρχαῖοι ἐπαναριθμοῦσαν εἰς τὸ εἶδος τῆς Ἀνδρακίτε.

Ἐκβάλλονται ὑακίνθοι εἰς τὴν Καλικύταν, καὶ Καμβοίαν τῆς Ἰνδίας, εἰς τὴν Πορτογαλίαν, καὶ εἰς τὴν Βοημίαν ἐρυθροί, ὡς ἡ βαφή κόκκου, κίτρινοι, ὡς ὁ κρόκος, ἄλλοι ὡς τὸ ἠλεκτρον, καὶ τέταρτοι οἱ λευκοὶ μὲ ὀλίγην ἐρυθρότητα· γλύπτονται εὐκόλα, ἀλλὰ πολλάκις ἡ γλυφὴ ζητεῖ περισσότερα ἔξοδα ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τῆς πετράδιε.

Ἡ εὐκολοπιστία, καὶ δεισιδαιμονία τῶν Παλαιῶν τῆς ἔκαμε νὰ φοροῦν ὡς φυλακτὸν διὰ τὸ θανατικὸν, καὶ δι' ἄλλα ἐναντία τὸν ὑακίνθου.

Οἱ δὲ Φαρμακοποιοὶ τῆς αἰωνότητος κατασκευάζουσι ἔκλεγμα ὑακίνθου ὑγρὸν, καὶ καρδιακὸν, σύνθετον ἀπὸ

διὰ:

διάφορα ποταπὰ πετράδια κοπανισμένα, καὶ ὑάκινθον ψιλόν, καὶ ἄλλας γαίας, σπόρους, καὶ ρίζας, χρυσόν, κοράλλιον, καὶ συρόπιον, καὶ ἀποδίδουν εἰς αὐτὸ τὰς ἐνεργείας τῆς Πανακείας δι' ὅλα τὰ πάθη. Οἱ ἐλαφρόνοες, καὶ φιλονεοτερισταὶ Γάλλοι πιστεύοντες ὅλα ταῦτα κατήντησαν εἰς τὴν παρελθῆσαν Ἐκατονταετηρίδα νὰ ἔχον ὅλοι οἱ εὐκατάστατοι, καὶ εὐγενεῖς ἐπάνωτων πυχίδα μὲ αὐτὸ τὸ ἔκλεγμα, ὡς ἀντίδοτον εἰς ὅλα τὰ πάθη, ἀλλὰ τώρα ὀλίγη εἶναι ἡ χρῆσις τε.

ΥΓΡΟΝ, τὸ ὁποῖον καὶ **Νάμα** ἠμποροῦμεν νὰ εἰπώμεν, σῶμα ρευστὸν, καὶ χυνόμενον ὡς τὸ νερόν, τὸ κρασί, τὸ ἔλαιον, κ. τ. λ.

Ὀνομάζομεν μὲ αὐτὴν τὴν γενικὴν λέξιν καὶ τὰ παρά τῶν Ἰταλογάλλων **Λικῶρε** (Liqueur) λεγόμενα, τὰ ὁποῖα εἶναι ποτὰ, σύνθετα ἀπὸ διαφόρους ρίζας, χόρτα, ἀρώματα, κ. τ. λ. βάσιν, καὶ πρώτην σύνθεσιν ἔχοντα ὡς ἀπὸ τὰ ὑγρά, ἢτοι οἴνοναμα, κρασί, ἢ νερόν· καθὼς εἶναι ἡ ραταφιά, ροδέλαια, ὑπόκρασον, λεμονάδες, νερόν τῶν κρασίαν, τῶν φραγκοσταφύλων, καὶ ἄλλα, καὶ αὐτὰ τὰ παγωτὰ, **Glaces**, ἢ **Ghiacciate** Ἰταλικώτερον.

Ὅτι ἡ μεταχείρισις, μάλιστα ἡ κατάχρησις τῶν τοιούτων ποτῶν βλάπτει τὴν σωματικὴν οἰκονομίαν, ὅλοι οἱ Ἴατροὶ τὸ φωνάζουν· χαλεπὸν τὸ αἷμα, καὶ διαταράσσον τὰ σωματικάμας ὄργανα· ἀλλὰ μ' ὅλον τοῦτο ἡ κατάχρησις αὕτη ἀδύνατον εἶναι νὰ παύσῃ διὰ τὴν ἀσυλλόγιστόν μας ὄρεξιν.

Εἰς τὸ Ἐμπόριον ἐμβαίνουν ἡ ραταφιά, τὸ ροδέλαιον, καὶ ἄλλα, περὶ τῶν ὁποίων γράφομεν εἰς τὰ ἴδια Ἄρθρα.

ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΣ, ἡμιμέταλλον, ὑγρὸν, βαρύτερον, καὶ λευκόν, διὰ τοῦτο καλῶς ὀνομάσθη ὑγρὸς ἀργυρος· οἱ Χυμικοὶ τὸ ὀνομάζον Ἑρμῆν (Mercurium) καὶ σπικιάζον νὰ τὸ συγκατατάξουν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν μετάλλων, ἀλλὰ δὲν εἶναι στερεόν, μήτε σφυρήλατον· τώρα ἠμποροῦν εὐλόγως νὰ βάλλουν εἰς τὸν τόπον τε τὸν λευκὸν κάρ.

κάργυρον διὰ τὰ ἀναπληρώσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑπτὰ, χωρὶς τὰ συγχύσουν τὸν ὑδράργυρον· πλὴν πάλιν οἱ πλανῆται εἶναι περισσότεροι, διὰ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν Δήμητραν, ὅθεν καλὸν εἶναι τὰ παύσεν πολεμῶντες μετὰ τοὺς Ἀστρονόμους, ἐπειδὴ ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην αἰ ἐπιστήμαί των δὲν ἔχον σχέσιν.

Ὁ ὑδράργυρος εἶναι ἢ φυσικὸς, ὅταν δηλαδὴ χύνηται καθαρὸς ἀπὸ τὰ ἰδιά τε μεταλλεῖα, ἢ τεχνητὸς, καθὼς εἶναι ὁ εὐερισκόμενος εἰς τὰ ἄλλα μέταλλα, καὶ ὀρυκτὰ σύμμικτος, καὶ καθαρίζεται· ὁ φυσικὸς ὀνομάζεται Παρθένος, διότι, ἢ τρέχει φυσικῶς εἰς σπήλαια ἀπὸ τῆς βράχης, ὡς βρύσις διαρκοῦσα μίαν, ἢ δύο ἡμέρας ἢ πλυόμενα αἱ πέτραι, καὶ τὸ χῶμα τῆ ἰδίας του μεταλλείου, καὶ κοσκινιζόμενος καθαρίζεται ὁ ὑδράργυρος χωρὶς τὰ ἐμβῆ εἰς τὸ πῦρ, καὶ αὐτὰ τὰ εἶδη εἶναι τὰ καλλήτερα· ὁ δὲ τεχνητὸς, ἢ κοινὸς, καθαρίζεται μὲ τὴν βίαν τῆ πυρὸς εἰς τὰς καμίνας, ἀφ' ἧ καὶ πολὺ ἢ μεταλλικὴ ὕλη, καὶ πηδήση ἐπάνω ὁ ὑδράργυρος.

Ἡ Ἰσπανία, ἡ Οὐγκαρία, καὶ τὸ Φριξλον ἔχον ἀπὸ ἓν μεταλλεῖον ὑδραργύρου, ἀλλὰ διαφέρουν κατὰ τὴν πρώτην ὕλην.

Τὸ Ἰσπανικὸν Μεταλλεῖον εἶναι πλησίον τῆς Ἀλμαδίνης (Almaden) πόλεως, καὶ ἐκδίδει παρθένον φυσικὸν εἰς πέτρας μεταλλικὰς, κοκκίνας, μὲ κηλίδας λευκὰς, καὶ σκληροτάτας, ὥστε χρειάζεται τὰς ἀποσπάσεν μὲ τὴν πυρίτιδα κόνιν· τὸ δὲ ἄλλο, καὶ κατώτερον ἐκβαίνει ἀπὸ χῶμα κόκκινον ὑπόγειον.

Τὸ τῆς Οὐγκαρίας εἶναι εἰς πέτρας σκληρὰς, καὶ τὸ περισσότερον εἰς γῆν μαύρην, καὶ ὀλίγον κοκκινωπὴν· τὸ δὲ τῆ Φριξλου ἐκβαίνει καὶ ἀπὸ ἀπαλὴν γῆν παρθένον εἰς μικρὰς ρανίδας, καὶ ἀπὸ πέτραν σκληρὰν τὸ κοινόν· εἶναι δὲ πλείσιον τὸ μεταλλεῖον τῆτο· ἀλλ' εἰς τὴν ποιότητα ὑπερτερεῖ τὸ Ἰσπανικόν.

Οἱ Χυμικοὶ κάμνουν σύγκρασιν ὑδραργύρου μὲ τὰ μέταλλα ὀνομάζοντές τιν Ἀμάλγαμα, παραγόμενον ἀπὸ τῆ

τῷ Ἑλληνικῷ Μίγμα, καὶ τῷ Ἄλ, Ἄρθρον Ἀραβικῷ (1) καὶ ὅταν θέλων νὰ τὰ χωρίσῃ βάλῃ τὸ μίγμα εἰς χωνεῖον, καὶ μὲ τὴν κάμινον φεύγει ὁ ὑδράργυρος, καὶ μένει τᾶλλο μέταλλον τιτανώμενον, ἥτοι εἰς κόνιν διάφορον, καὶ διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸν ὑδράργυρον κάμνουν τὴν ἀνάλυσιν εἰς χωνεῖον σκεπασμένον μὲ μακρὺν σωλῆνα. Ἴδὲ ἌΡΓΥΡΟΣ.

Δαπανᾶται πολὺ ὑδράργυρος εἰς τὰ μεταλλεῖα τοῦ ἀργύρου διὰ νὰ τὸν χωρίσῃ ἀπὸ τὴν λοιπὴν μεταλλικὴν ὕλην. Ἴδὲ ἌΡΓΥΡΟΣ· καὶ τὰ πλείω μεταλλεῖα τῆς Περσῆς εἰς ἀργυρον ἔχουν εἰς τὴν Γουαγκαβελίκαν πλησίον μεταλλεῖον ὑδραργύρου, τὸ ὁποῖον δίδει ὅσον χρειάζεται διὰ τὰ μεταλλεῖα τοῦ ἀργύρου· εὐρίσκεται δὲ ὁ καὶ ἡ πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς πετρόχωμα, μὲ χρῶμα τῶν κακοψημένων πλίνθων, ἥτοι κοκκινόλευκον.

Βάλῃ τὸ πετρόχωμα τῆτο εἰς κάμινον μὲ θόλον ἀπὸ πλίνθους καλὰ σφαιρισμένον, καὶ μὲ χόρτον ὀσμωζόμενον ἐκεῖ ἔχον τὸ καίεν· ὁ δὲ καπνὸς ἐπειδὴ ἀλλῶ δυνᾷ ἔχει νὰ φύγῃ, ἐμβαίνει εἰς τρύπας τῆς θόλου, καὶ διαπερᾷ ἀπὸ διαφόρους καὶ μακρεῖς σωλῆνας, καὶ εἰς τὴν ἀκρὰν ψυχραίνεται ἀπὸ ἀγγεῖα μὲ κερὸν, κρῶνει, καὶ χύνεται ὁ ὑδράργυρος· ἐπειδὴ ὅμως οἱ σωλῆνες ζεσταίνονται, τὰς βρέχῃ συχνὰ οἱ ἐργάται.

Τὸ μεταλλεῖον τοῦτο εἶναι βασιλικόν, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὸ εἶναι σκληρὰ ἐμποδισμένοι νὰ μὴ σφειτερισθῶν τὸ ὑδράργυρον, ἀλλὰ καὶ διὰ λογαριασμῶντων δελεύοντες πρέπει νὰ τὸν δώσῃ ἐξ ἀνάγκης εἰς τοὺς βασιλικὰς ἐφόρους πρὸς 60 τάληρα τὸ ἐκεῖ καυτάρι· ἔ-

ΤΟΙ

(1) Διὰ νὰ γραφῇ Ἀραβιστὶ τὸ Μίγμα εἶναι εὐκόλιν· διότι ἀρκεῖσι τὰ τρία σύμφωνα μ. γ. μ. μόνα· ἀλλὰ προφερόμενον μὲ τῆς γλώσσης τὸ ἄρθρον ἐπαναλαμβάνεται τὸ ᾱ φωνῆεν, καὶ ἀποτελεῖται Ἀλμαγάμα· καὶ μεταδέσει Ἀμαλγάμα κατὰ τὰς Εὐρωπαϊούς.

τοι δὲ, τὸν δίδων εἰς τὰ ἀργυρομεταλλεῖα πρὸς 80 ἀμέσως.

Εἶναι ὁμοίως αὐστηρῶς ἐμποδισμένη ἡ εἴσοδος ξένου ὑδραργύρου εἰς τὴν Περῆν, μ᾽ ὅλον τοῦτο διὰ τὸ μέγα κέρδος (ἐπειδὴ πωλεῖται ἰσοβαρῶς μὲ τὸν ἀργυρον) πολλοὶ κάμνουν αὐτὴν τὴν κλεψευπορίαν ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαϊκούς.

Ὁ Εὐρωπαϊκὸς ὑδράργυρος λοιπὸν ἐξοδεύεται ὅλος εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὴν Τυρκίαν φερόμενος διὰ Τριεστίου, καὶ Ἐνετίας εἰς ἀσκήεις ἐμπερικλεισμένους εἰς βαρύλλια διὰ καλιτέραν προφύλαξιν.

Ὁ καλὸς ἐκλέγεται λευκός, ρευστός, καθαρὸς, πολλὰ ζωντανός, καὶ νὰ μὴ κολλᾷ εἰς τὰς χεῖρας, μήτε νὰ ἦναι πελιδνός, μολυβδόχρους, ἢ νὰ κομματιάζεται εὐκόλα, διότι ὁ τοιοῦτος εἶναι ἀχρηστος, καὶ ἀνακατωμένος μὲ μολίβι.

Εἶπομεν ὅτι ἀπὸ τὸ μεταλλικὸν Κιννάβαρι ἐκβάλλεται ὑδράργυρος. Ἰδὲ ΚΙΝΝΑΒΑΡΙ,

Μεταχειρίζονται τὸν ὑδράργυρον οἱ Χρυσοχόοι, οἱ Χρυσωταί, οἱ Καθρεπτοποιοί, καὶ οἱ Ἴατροὶ ἐναντίον μάλιστα τῶν ἀφροδισιακῶν παθῶν· οἱ Φαρμακοποιοὶ κάμνουν ἀπὸ αὐτὸν Ὑψωμένον (Sublimatum) τὴν μίλτον, τὸ κρημνισμένον, ἢτοι πρετζιπιτάτον, λευκὸν, κόκκινον, καὶ πράσινον, τὸ μυστηριῶδες κοράλλινον (Arcano Corallino) τὸ ὑδραργυρέλαιον, καὶ ἄλλα.

Ὑψωμένος Ὑδράργυρος, κατὰ τὴν Χυμικὴν ἔκφρασιν, εἶναι ὁ κοινῶς λεγόμενος Ἀξιφος, φαρμάκι δραστηκώτατον συνθεμένον ἀπὸ ὑδράργυρον, κιννάβαρι, νίτρου πνεῦμα, χάλκανθον λευκασμένον, καὶ ἄλας θάλασσιον, ὅλα ἀνακατωμένα, καὶ χωνευμένα μὲ τὰ ὑψωματικὰ ἀγγεῖα τῶν Χυμικῶν (1).

Ὁ

(1) Οἱ ἀναγνώσται, (ἴσως καὶ αὐτὸς ὁ Τυπογράφος) συνειδησθέντες εἰς τὴν διὰ τῆς ἡ γραφῆς τῆς Χυμικῆς παρὰ τῆς Μεταφραστῆς τῆς τῆς Ἀδήτης Χυμείας, θέλοντες παραξενυθῆ ἴσως εἰς τὸ ὅτι

Ὁ καλὸς εἶναι λευκότετος, στιλπνός, ἐλαφρός, καὶ μονός, ἥτοι ἀραιός.

Λέγεται ὁ αὐτὸς γλυκασμένος (Mercurio Sublimato dolcificato) καὶ κατασκευάζεται εἰς τὴν Ὁλλάνδαν, καὶ Ἐνετίαν ὁ καλός, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην κατώτερος· ὅταν διὰ τῆς Χυμικῆς πάλιν μετὸν ἴδιον ὑδράργυρον γλυκανθῆ εἰς τρεῖς ἐπαναλήψεις τὸ ὀλιγώτερον· εἶναι γεμάτος ἀπὸ ἀκτῖνας, ἢ ἀκίδας, σκληρὰς, καὶ στιλπνάς, καὶ δοκιμάζεται, ἢ τριβόμενος μετὸ Τρυγιάλας, ἢ μετὴν σταλαγὴν ὀλίγου Τρυγισλαίου· ἂν κιτρινίσῃ εἶναι καλός, καὶ ἂν μαυρίσῃ ἀχρεῖος.

Κρημνισμένος Ὑδράργυρος (Precipitato) ὀνομάζεται, καὶ γίνεται παρὰ τῶν Χυμικῶν εἰς διάφορα χρώματα, ὡς ἄνω· εἶναι δὲ φαρμακὸς τῶν φθειρῶν ἀλειφόμενος μετὸ οἰνόναμα εἰς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς.

Ὁ ζωντανὸς ὑδράργυρος πλυμένος καλὰ μετὸ νερὸν εἰς φιάλην, καὶ λαμβανόμενος πρωτὶ καθ' ἑβδομάδα εἶναι προφυλακτικὸς ἀπὸ διάφορα πάθη, καὶ ἀνθελμινθιακὸς μάλιστα εἰς τὰ βρέφη· ἡ δόσις του εἶναι ὅσον ρεβίνθι διὰ τὲς ἀνδρας, καὶ ὀλιγωτέρα διὰ τὰ παιδιά· ἐμποδίζεται δὲ εἰς τὰς ἐγκαστραμένας.

Μᾶς βεβαιοῦν ἐφέτος ἀξιοπίστοι ἄνθρωποι ὅτι ἰατρούθησαν, καὶ ἰάτρευσαν πολλὰς ἀπὸ τὸ ὀξύτατον τῆς πανώλης πάθος ἕως· ἐψήσαντες μολίβι καθαρὸν εἰς χωνεῖον, καὶ εἰς ἄλλο τὸν ὑδράργυρον ἕως ἀποτεφρώσεως, ἔπειτα ἀνακατώνοντες $\frac{2}{3}$ μολίβι, καὶ $\frac{1}{3}$ ὑδράργυρον τὰ ἕκαμαν κόνιν, καὶ εἰς τὰς 24 ὥρας ἀφ' ἧς ἐκτυπήθησαν ἀπὸ τὴν πανώλην ἔπιαν ἀνὰ 3 δραχμάς μετὸ ὑρός των, καὶ ἐφυλάχθησαν ἀβλαβεῖς. Εἶθε νὰ δο-

κι-

τῆς χρήσεώς μου· ἀλλὰ φίλος μὲν Πλάτων, φιλότατη δὲ ἡ ἀλήθεια· ἢ διὰ τοῦ ὁρθογραφίκα, εἶναι καὶ προκριτωτέρα, καὶ ἐτυμολογικωτέρα. Οἱ Γάλλοι γράφου Chymie.

επιμασθῆ ἀκριβέστερον αὐτὸ τὸ ἀντίδοτον, καὶ νὰ διαδοθῆ ἢ χρῆσις τε, διὰ νὰ μὴ θυσιάζωνται εἰς τὴν Τυρκίαν τόσα πλήθη ἀνθρώπων!

ΥΔΡΟΜΕΛΙ, ποτὸν σύνθετον κατὰ τὸ ὄνομα, ἀπὸ ὕδατος, καὶ μέλι μεταχειριζόμενον εἰς τὰ Βόρεια μέρη διὰ τὴν σπανιότητα τῶν κρασίων· γίνεται δὲ τριῶν εἰδῶν·

α. **Ἀπλοῦν**. Μὲ νερὸν, καὶ καλὸν μέλι ἀνακατωμένα, καὶ βρασμένα ἕως νὰ μὴ βυθίζηται τὸ ὕδωρ, ἔπειτα βαλμένα εἰς βαρύλλι νὰ βράσουν, ὡς τὸ κρασί 2 καὶ 3 μῆνας με πρόσοχὴν νὰ τὰ ἐξαφρίσῃ καθημερινά.

β. **Οἶνωδες**. Μὲ κρασί καλὸν τῆς Ἰσπανίας μέτριον χυρόμενον εἰς τὴν ἀνω σύνθεσιν.

γ. **Ἀρωματικόν**. Μὲ διάφορα θερμὰ ἀρώματα κατὰ τὴν ὄρεξιν τῆ μεταχειριζομένου κατασκευαζόμενον. Περὶ δὲ δ. Ἴδὲ ἈΒΥΣΣΗΝΙΑ λέξιν εἰς τὸ Β'. Βιβλίον.

ΥΕΛΟΣ, σῶμα διαφανές, εὐθραυστόν, διὰ τῆς τέχνης κατασκευαζόμενον κατὰ μίμησιν τοῦ φυσικοῦ κρυστάλλου.

Οἱ Χυμικοὶ λέγουσιν ὅτι ὅλα τὰ σώματα ὑελοποιῶνται, καὶ αὐτὸς ὁ χρυσὸς μετὰ τὴν δύναμιν τῆς πυρωτικῆς ἐσχάρας διὰ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων γίνεται ὑελος· ἀλλ' ἐδῶ δὲν εἶναι λόγος περὶ τῶν χυμικῶν ὑέλων, ἀλλὰ περὶ τῶν πολυχρήστων τέτων εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, τὰ ὅποια ἢ κοινὴ γλῶσσα δι' ἐλάττωμα προφορᾶς Γιαλία, ὡς Γυὸν τὸν Υἷον, Γιῶμα τὸ Ἴωμα, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα λέγει.

Ἦλη, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται εἰς τὰ ὑελεφεῖα διὰ κατασκευὴν ὑελίων εἶναι μερικοὶ πυρίται λίθοι, ἄμμος, διάφορα φύκη, στερρόστακτη, καὶ τῆς πτέρης, καὶ αὐτὰ τὰ σπασμένα κομμάτια ὑέλων.

Ἀπὸ τὰς λοιπὰς στερρόστακτας ἐγκρίνεται ἢ τῆς Ἀλικάντας, διότι αὐτὴ μόνον συνενῆται μετὰ τὴν λοιπὴν ὕλην, αὐξάνει τὸν ὑελον κατὰ τὸ ἥμισυ τῆ βάρους του·

αὶ ἄλλαι δὲ ὠφελῆκ μὲν εἰς τὴν ὑελοποιίαν, ἀλλὰ δὲν προσθέτουν ἀπὸ τὴν ὑληντων καὶ βάρος.

Εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα μόνοι οἱ εὐγενεῖς ἤμπορῶσαν νὰ ἔχουν, καὶ νὰ διοικῶν Ἑλεφεῖα, καὶ νὰ φουσῶν μὲ τὸν σιδηρῶν σωλῆνα, ἢ κάλαμον διὰ νὰ γένων τὰ σκεύη, διὰ τῆτο ἴσως, ἢ σχεδὸν βαναυσική αὕτη τέχνη συναριθμεῖται μὲ τὰς ἐλευθέρους.

Εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην εἶναι Ἑλεφεῖα εἰς τὴν Ἀσίαν παντελῶς, ἐκτὸς τῆς Περσίας, ὅπε Ἰταλός τις ἐδίδαξε τὴν τέχνην εἰς τὸ Σιρᾶς, καὶ κάμνον ὑελον ἀπὸ τὴν δεινροστάκην, ἀλλὰ ποταπὰ, καὶ ποταπώτερα ἀκόμη εἰς τὸ Ἰσπαχάνιον· οἱ Πέρσαι ὅμως μόνοι ἰξεύρουσαν νὰ κολλήσουν τὰ ὑελία, καὶ τὸν ἀργιλλον, ὅταν σπάσουν.

Εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν εἶναι ἓν ὑελεφεῖον, καὶ ἄλλο εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἀλλ' οἱ δουλεύοντες Ἑβραῖοὶ λύνουν μόνον τὰ κομμάτια ὑέλων, καὶ κάμνουν ποταπὰ πράγματα, φιάλας διαφόρων μεγεθῶν, ποτήρια, κανδήλας, καὶ παρόμοια.

Διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνω τὸν ἀναγνώστην παραιτῶ τὴν καταγραφὴν τῆς ὑελεφίας, ἀρκέμενος εἰς ὅσα εἰς τὸ Ἄρθρον Καθρέπτως ἔγραψα, καὶ ὀδηγῶν τὸν θελόντα νὰ μάθῃ ἀκριβέστερα εἰς τὰ εἰρημένα ἐντόπια Ἑλεφεῖα.

Εἶπομεν ὅτι εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην κατασκευάζουν ὑελία, ἀλλὰ τὰ μεταφερόμενα ἐμπορικῶς εἰς τὴν Τερκίαν, εἶναι τὰ καλῆτερα ἀπὸ τὴν Βοημίαν, βαλλόμενα εἰς κιβώτια μεγάλα μὲ ἀχυρον, καὶ καταβαίνοντα διὰ τοῦ Ἀναάβεως, εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν πόλιν μας.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἤρχισε τὸ τοιῆτο ἐμπόριον καὶ μὲ τὴν Ῥωσίαν, καὶ κατὰ τὸ παρὸν φέρονται ἐκεῖθεν διάφορα ὑελία ἐξαιρετικῆς ποιότητος, καὶ καλῆς κατασκευῆς· αἱ πλάκες ὅμως διὰ τὰ παράθυρα νομίζονται εὐθραυστοί, καὶ αἱ περισσότεραι κλίνων εἰς τὸ ὑποκύανον.

Τῆς Ἑνετίας τὰ Ἑλεφεῖα κατασκευάζουν πολλὰ κωσώτερα ὑελον, καὶ διὰ τῆτο πωλῶνται καὶ εὐθυνώτερα,

Τῆς